

volil s obmezením § 291 čís. 2 ex. ř. zabavení toliko ročního důchodu 4.800 Kč místo plus minus 6.000 Kč, jak to povolil první soudce podle exekučního návrhu. Podle dávno ustálené a důsledné judikatury nejvyššího soudu jsou v rekursech v řízení exekučním nové skutečnosti a průvody věci se týkající právě tak vyloučeny, jako jsou vyloučeny v řízení sporném (§ 78 ex. ř. a §§ 520 a 526 c. ř. s.). Již v t. zv. odpovědích ministerstva spravedlnosti z roku 1897 byl oznámen posudek nejvyššího soudu k § 520 c. ř. s., že v rekursu nesmějí býti přednášeny nové skutečnosti a důkazy. Jest to ostatně samozřejmé a jde to na jevo také z předpisu § 522 druhý odstavec c. ř. s., podle něhož není přípustna odpověď na rekurs, takže by neměl stěžovatelův odpůrce ani možnosti, by se o novotách vyjádřil a po případě je na pravou míru uvedl. Jde to na jevo také z § 526 c. ř. s., podle něhož rozhoduje rekursní soud bez předchozího ústního jednání. Vše to platí podle § 78 ex. ř. také pro řízení exekuční. Rekursní soud přezkoumává tedy usnesení prvního soudu jen na onom skutkovém a právním podkladě, jež měl po ruce první soud, a smí přihlížeti jen k oněm okolnostem, k nimž mohl přihlížeti také první soud. Za tohoto stavu věcí musilo býti usnesení prvního soudu obnoveno a netřeba se již obíratí dalšími důvody dovolacího rekursu o tom, že vymáhající věřitelka navrhla zabavení důchodu toliko proti své dlužnici a nikoli proti jejím dětem a že nežádala zabavení důchodu v přesné výši, nýbrž jen důchodu plus minus 6.000 Kč ročně.

Čís. 8330.

Posloupnost do statků střední velikosti (zákon ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy).

Provozování živnosti na usedlosti nevedí tomu, by usedlost nebyla považována za statek střední velikosti ve smyslu zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák., byla-li živnost jen vedlejším zdrojem příjmů zůstavitele, hlavním zdrojem pak bylo polní hospodářství.

(Rozh. ze dne 26. září 1928, R I 686/28.)

Pozůstalostní soud prohlásil pozůstalostní pozemky za rolnickou usedlost střední velikosti ve smyslu zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy. Důvody: Podle § 1 zákona jsou rolnickými usedlostmi statky, jichž čistý katastrální výnos činí nejméně 100 Kč při rozloze nejméně 5 ha, nebo jichž čistý katastrální výnos činí nejvýše 1500 Kč bez ohledu na výměru. Podle sdělení berního úřadu mají pozemky zůstavitelem obhospodařované výměru 5 ha, 26 arů a 60 m² a čistý katastrální výnos 142 Kč 66 h, takže jsou tu nejpodstatnější podmínky zákona splněny. Pojem rolnické usedlosti nevylučuje, by držitel statku neprovozoval kromě vzdělání půdy živnost, na př. hostinskou, mlynářskou neb obchod, jen když zemědělství jest hlavním zaměstnáním a základem hospodářské existence jeho nástupce (viz § 2

nař. ze dne 28. února 1909, čís. 3, věst. min. spr.). V projednávaném případě jest podle zprávy obecního úřadu ze dne 3. května 1928 patrné, že zůstavitel byl odkázán s hlavním zdrojem příjmů na hospodářství polní a že hostinství a obchod se smíšeným zbožím byly jenom jeho vedlejšími zaměstnáním. Re k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Názor prvního soudu, že pozůstalost, o kterou jde, projednati jest podle zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy, jest v plném souhlase s předpisy tohoto zákona. Okolnost v rekursu uplatňovaná, že obchod a hostinec jest značného rozsahu, jest v rozporu se zjištěním prvního soudu, které se stalo bezvadně, ano je zjištěno správou obecního úřadu, že smíšený obchod a hostinec byly pouze vedlejšími zdroji příjmu zůstavitele a že hlavním zdrojem jest polní hospodářství. Vzhledem k ustanovení § 2 (6) nař. min. sprav. ze dne 28. února 1909, čís. 3 m. v. nemůže býti pochybnosti o tom, že provozování podobné živnosti nebrání tomu, by usedlost, se kterou provozování této živnosti jest spojeno, nebyla považována za statek střední velikosti ve smyslu § 1 zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené rozhodnutí vyhovuje zákonu a lze stěžovatelky poukázati na správné odůvodnění napadeného usnesení s tím, že v § 1 zák. mluví se o radikovaných živnostech jenom v tom smyslu, že jest je pokládati za součásti statku, nikoliv však ve smyslu stížností zastávaném, že vlastnosti držebnosti jakožto statku střední velikosti není na závalu provozování živnosti jen tenkrát, když jde o živnost radikovanou.

Čís. 8331.

I v nesporném řízení jest přihlížeti k pravomoci soudních rozhodnutí v téže věci, předpokládajíc, že nejde o případy, ve kterých může první soud změnit své dřívější opatření, protože jím nenabýly třetí osoby práv, a že jde o týž skutkový děj.

(Rozh. ze dne 26. září 1928, R I 694/28.)

Co do předchozího děje poukazuje se na čís. sb. 2144. Opětne žádosti Pavlínny T-ové, by jí byl pořádkový trest 12 dnů vězení proměněn v peněžitý trest, pokud se týče, by bylo vysloveno, že trest již nemá býti proveden, s o u d p r v é s t o l i c e vyhověl, re k u r s n í s o u d návrh zamítl, poukázav k právoplatnosti rozhodnutí uveřejněného pod čís. 2144 sb. n. s.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.